

Phẩm 28: LA-BÀN BẠT-ĐỀ (14 bài kệ)

Thời Phật Câu-lâu-tần
Được người xây dựng tháp
Lúc ấy con ở đấy
Thấy ngôi chùa quá to
Khi xây dựng tháp ấy
Con buông lời trách rằng:
“Tháp này lớn vô cùng
Bao giờ mới thành tựu
Nên làm ít công đức
Như vậy dễ thành hơn
Đã đỡ hao công sức
Chùa tháp cũng mau thành.”
Miệng thốt ra lời dữ
Do lời nói tạo tội
Sau khi tuổi thọ hết
Liên đọa vào địa ngục,
Mãn báo địa ngục ra
Mang thân lùn, xấu tệ
Đời đời sinh ở đâu
Bị mọi người khinh chọc.
Đến thời Phật Ca-diếp
Làm quạ đen chim đỏ
Đường đến Ba-la-nại
Bay liệng giữa rừng cây,
Thấy hào quang Thế Tôn
Chúng Tỳ-kheo theo hầu
Liên theo Phật đánh lễ
Cất tiếng kêu não nuột.
Khi Thế Tôn du hành
Trong thành Ba-la-nại
Đều theo Ngài ra vào
Thường bay quanh kêu hót
Nhờ làm công đức ấy
Lại được làm thân người
Gặp Đấng Chánh Đẳng Giác
Bậc Đạo Sư tối thượng
Xuất gia làm Sa-môn
Là đệ tử Đức Phật
Thành tựu Vô sở trước
Diệt độ thật thanh lương.
La-hán được tự tại
Sức thần đủ Lục thông
Được gọi bậc Trì pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chánh chân có biệt tài
Tất cả chúng tụ hội
Lắng nghe tiếng của con
Chư Thiên và nhân dân
Tất cả đều hoan hỷ.
Con tạo tội chút ít
Cũng tạo phước không nhiều
Đều phải thọ thật quả
Các tội phước đã tạo.
Ngài La-bàn Bạt-đề
Ở trước chúng Tỳ-kheo
Bên ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.*

M